

[Prieme.]

„Det er en meget stor Artikel, fordi det er Strømper, der bruges af det store almindelige Publikum. Alle kan jo ikke gaa med Silke, og disse Strømper fremstilles slet ikke herhjemme. Heraf har vi i de sidste 3 Perioder faaet 11 pCt. af Importen i 1931, men denne Gang fik vi 4 pCt.“

Jeg kunde blive ved, og hvis Ministeren ikke selv har ladet samle alle disse Udclip i Udenrigsministeriet, saa skal jeg gerne foranledige, at en Række af dem bliver samlet og tilstillet baade den højtærede Udenrigsminister og dette høje Tings Medlemmer. Jeg skal ogsaa minde om, hvis man har glemt det, hvor mange Gange der fra Erhvervenes Side er rettet Indvendinger mod den Maade, hvorpaa Importen efterhaanden er blevet begrænset.

Betegnende for den højtærede Undervisningsministers Mening om den Mentalitet og den Forstand, som de Vælgere, der støtter det Parti, Ministeren repræsenterer, er i Besiddelse af, er jo ogsaa, at samtidig med, at Ministeren fremsatte sine famøse Paastande ovre paa Bornholm, kunde man i et københavnsk Dagblad læse, at nu var Arbejdet paa Lyngbyvejen standset; i den nærmest foregaaende Uge var 48 Arbejdere gjort arbejdsløse, og nu blev Resten af Arbejderne sat paa Gaden, fordi det Jern, der skulde bruges til Underlag i Cementbetonen, ikke var til Stede; dette Jern havde nu ligget flere Maaneder ude i Frihavnen, og til Trods for, at det var fra Tyskland, havde det ikke været muligt at opnaa den fornødne Importtilladelse. Naar man nu hører, at en Forbrugsartikel for den almindelige Befolkning som de Strømper, jeg nævnte, naar man hører, at Varer, som er nødvendige, Raavarer, Jern, som danske Arbejdere fremfor nogen er interesserede i, ikke kan indføres her til Landet fra Tyskland, fordi der ikke udstedes tilstrækkelig Valutaattester, saa tror jeg ikke, det nytter meget, at den højtærede Undervisningsminister fremsætter Udtalelser som dem, han har fremsat, og at den højtærede Udenrigsminister staar op og holder en Tale som den, han holdt her i Tirsdags.

Ser vi paa de Tal, som viser Samhandelsforholdet mellem Danmark og Tyskland for de første Maaneder i Aar, vil vi

se, at i Februar Maaned købte Tyskerne for 5 Mill. Kr. eller ca. 25 pCt. mere her i Landet end i Fjor, i Marts for 9 Mill. Kr. mere, i April for 9 Mill. Kr. mere, i Maj for 10 Mill. mere, i Juni for 12 Mill. Kr. mere og i Juli for 10 Mill. Kr. mere. Ser vi paa den anden Side paa Tallene for Danmarks forøgede Import fra Tyskland, viser det sig, at i Februar, hvor Tyskerne købte for 5 Mill. Kr. mere, har vi købt nøjagtigt det samme, i Marts, hvor Tyskerne købte for 9 Mill. Kr. mere, har vi købt for 1 Mill. Kr. mere, og i April, hvor Tyskerne købte for 9 Mill. Kr. mere, har vi købt for 2 Mill. Kr. mere. I Maj, som jo er den første Maaned i en Attestuddelingsperiode, og som derfor, efter hvad Erfaringen viser, skulde opvise et forholdsvis meget stort Importtal, var Danmarks Merindkøb i Tyskland kun 6 Mill. Kr. over for et Merindkøb fra Tysklands Side paa 10 Mill. Kr. I Juni købte vi for 4 Mill. Kr. mere mod Tyskernes 12 Mill. Kr., og i Juli købte vi for 4 Mill. Kr. mere mod Tyskernes 10 Mill. Kr. Tilsammen købte Tyskerne for 50 Mill. Kr. mere og vi for 24 Mill. Kr. mere i Aarets første 7 Maaneder.

Jeg tror herigennem paa ganske utvetydig Maade at have dokumenteret, at det ikke er rigtigt, naar Ministeren vil paastaa, at der er udstedt et tilstrækkeligt Antal Attester til Indkøb fra Tyskland i Aarets første Maaneder, og jeg forstaar godt, at det trods gentagne Krav fra Erhvervenes Side, og trods det, at Erhvervene efter den nugældende Lov er med i Administrationen, ikke har været muligt at faa de Tal, som kan bevise dette, frem fra Ministerens Side.

Til Trods for, at Danmarks Udenrigshandel i Forhold til 1932 er forøget med ca. 200 Mill. Kr., viser det sig alligevel, at det ikke har været muligt for os at faa de Ekstrakontingenter, som Tyskerne havde stillet os i Udsigt. Det er jo ingen Hemmelighed, at da Handelsforhandlingerne fandt Sted, og Tyskland paa en Gang meddelte os, at man ønskede at købe for 90 Mill. Kr. mere, blev man i Regeringen paa sin Vis, jeg havde nær sagt lamslaet, for man var jo klar over, hvad det vilde betyde, saa længe vi lever under det Importreguleringssystem, som nu engang er det herskende her i Landet. Trods dette, at vor Udenrigsom-